

[Viggo Starcke.]

sisk besættelse. For 3 år siden havde jeg den ære at rette det spørgsmål til det ærede medlem hr. Aksel Larsen: hvor ville kommunisterne havde stået den 9. april, hvis det havde været en kommunistisk stat og ikke en nazistisk stat, der havde overfaldet Danmark? Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var et helt år om at finde på et svar, og så sagde han: Kommunisterne ville have stået på Danmarks side. Men efter talen den 18. september ser det ud til, at denne parole ikke længere gælder, og derfor har kommunisterne ikke længere krav på det hensyn, man ellers ville være villig til at vise ethvert parti, som kun varetager Danmarks interesser.

Det ærede medlem hr. Knud Kristensen var også inde på sagen, og han fremstillede den, ganske imod bedre vidende, som om retsforbundet har tilstøttet regeringen politisk støtte til at sikre regeringen ledelsen i de udvalg, der behandler lovforslag, som er fremsat af regeringen. Han glemte ganske at oplyse, at vi samtidig har fået den ordening, at det bliver oppositionen, der får ledelsen i de udvalg, der behandler lovforslag, som er fremsat af oppositionen; dette er en fuldkommen fair og praktisk ordening, men det er ikke fuldkommen fair her i salen kun at gøre opmærksom på halvdelen af sandheden.

Det ærede medlem hr. Knud Kristensens partiledelse har fået loyal besked om disse aftaler. Når det ærede medlem ikke har opfattet det, må det være, fordi han, som han selv sagde det igår, „lukker øjnene og stirrer sig blind“ — hvordan man så ellers bærer sig ad med det kunststykke. Efter vor mening må afgørelsen af sagerne foregå her i salen, og arbejdet i udvalgene skal ikke kunne saboteres, og jeg vil gerne rette det spørgsmål til det ærede medlem hr. Knud Kristensen, om det var hans agt at sabotere arbejdet i udvalgene, hvis oppositionen kunne erobre formandspladsen i de udvalg, som behandler regeringens forslag?

Det ærede medlems angreb var altså meget fattigt, et testimonium paupertatis, hvilket er latin. Frit oversat på ravjysk betyder det omtrent sådan noget som: Der er nøj søllehed til.

At venstrepartiet er overrepræsenteret her i salen, har man undskyldt med grundlovens bud om en stærkere repræsentation for de tyndtbefolkede egne, men når venstre her ved finanslovdebatten møder med hele tre ordførere, så må man måske henlede opmærksomheden på, at der ikke står noget i grundloven om, at der skal være en stærkere

repræsentation af ordførere for tyndt udrustede partier.

I Danmarks forhold til andre lande spiller vore egne handelsrestriktioner og toldafspærringer en stor rolle. For det første fordi de er med til at opretholde de skel, der forhindrer Europas genopbygning og samarbejdet mellem de interesserede lande, for det andet fordi de er til skade for Danmarks egne interesser, vore forsyninger, vor handel og skibsfart, vort eksporterhverv og hele den brede befolknings forbrug af importvarer. Det er derfor med stor glæde, retsforbundet noterer, at det ene parti efter det andet slutter op om den kamp imod restriktionerne, som vi har været ene om at føre, lige siden de gamle partier i 1931 lagde grunden til planøkonomien og restriktionerne ved valutacentralens oprettelse. I snart 2 årtier har vi ført denne politik, og vi har forudsagt dens ulykkelige følger. Vi er her på linie med Europas mest ansete socialøkonomer og sociologer. Tiden er nu meget gunstig for en hurtig afvikling af hele dette system, som ikke er til glæde for andre end de relativt få, som sidder og skalter og valter med vort velfærd, vore friheder og rettigheder. Jeg ved godt, der har været enkelte af vore egne socialøkonomer, der har været ivrige tilhængere af dette system. Men dels er de ikke uvildige dommere, fordi en betydelig del af magtstillingerne indenfor administrationen af hele dette apparat besættes af cand. polit.'er, dels er det vist desværre endnu i dag rigtigt, hvad Henry George i sin tid skrev:

„Det vil være ligeså ørkesløst at vente af vore dages skoler og universiteter, som det var at vente af det jødiske råd i gamle dage, at der derfra skulle udgå nogen forkyndelse af sandheder, som vil være usmagelige for tidens mægtige.“

Vi kan ganske roligt overlade fysik, kemi, filologi — og herhjemme måske endnu arveligheds læren — til forskerne og videnskaben. Men vi kan ikke trygt overlade socialøkonomien til videnskaben alene, fordi der til alle problemerne om forbrug, produktion og fordeling knytter sig de største økonomiske, menneskelige og folkelige interesser.

Der bliver, om jeg så må sige, drevet socialøkonomi med os allesammen. For tiden bliver der også drevet planøkonomi med os allesammen, og det er det, vi vil væk fra. Venstre, som gjorde hele karruselturen med i 30'erne, førte før valget i 1945 den tale, som retsforbundet havde ført i årtier. De brugte vore tal, og de fik en del af de stemmer, vi skulle have haft. Men da venstre sad som regering, gjorde de ikke